

Primer, els infants

PER FRANCESC TORRALBA

VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

L'interès públic pels nens és molt positiu. Als nens no se'ls considera únicament com a ciutadans necessitats de protecció, sinó com a valuosíssims recursos de la humanitat. Als nens se'ls contempla ara com allò que són en si mateixos. Els processos de modernització i urbanització al llarg de decennis no només han millorat les possibilitats de supervivència i desenvolupament dels nens, sinó que, a més, han modificat les actituds davant dels nens i els adolescents.

Va caldre lluitar una dura batalla fins que es va aconseguir que es prenguésser seriosament els nens. Ha calgut mig segle perquè els nens quedin situats al centre de programes internacionals de desenvolupament i de protecció dels drets humans. Però ara els nens ja tenen el seu lloc assignat i ningú els expulsarà d'ell.

La Convenció dels Drets de la Infància (1989) defineix els drets socials i

econòmics dels infants: el dret a la supervivència, al desenvolupament durant la infantesa primerenca, a l'educació escolar, a l'atenció sanitària i a viure una vida en condicions humanes dignes, però la Convenció també defineix els drets cívics i polítics. Entre ells hi ha el dret a tenir un nom i una ciutadania, a expressar la seva opinió lliurement, a participar en les decisions que afectin el seu benestar, a estar protegits contra la discriminació per raons de raça, sexe o

pertinença a minoria, i així mateix a estar protegits principalment contra tota forma d'explotació sexual o d'un altre caràcter.

La Convenció determina que el nen té dret a disposar de la pròpia identitat, separada de la dels pares i de les persones amb dret a donar-li educació, i que la societat té l'obligació de protegir aquesta identitat i fer possible que el nen pugui afirmar-se a si mateix en qüestions com la tutela o la curatela.

Els països signataris es van responsabilitzar a respectar i promoure els drets dels infants als seus respectius enclavaments i a donar-los a conèixer a tothom. Tot i això, molts dels articles es vulneren d'una manera explícita o implícita a molts d'aquests països. D'aquí la necessitat de practicar la lucidesa i d'estar especialment atents al contingut i les conseqüències que es deriven de determinades afirmacions de l'articulat.

És una ocasió particularment adequada per reflexionar sobre la situació de la infància al món i també en clau interna, com a organització que atén nens en

situació de risc social i de vulnerabilitat. La Convenció esmentada no és un text fútil, ni un exercici de retòrica. Conté afirmacions de gran importància, que exigeixen estructures, serveis i processos molt adequats i que, sovint, no meditem amb prou profunditat.

No hi ha dubte que la situació de la infància al món és alarmant i que hi ha poderoses raons per al desànim quan un contempla les xifres de fam i d'analfabetisme que hi ha a la població infantil de llarg a llarg del món. A més d'això, el món es veu assotat per plagues com l'explotació de nens, la pederàstia, l'esclavitud i el tràfic de nens com si fossin objectes o mercaderies.

Queda molt per fer i per això és fonamental sensibilitzar la ciutadania, explicar el que passa i no sucumbir al cansament i la fatiga. No n'hi ha prou d'identificar les xifres, tampoc n'hi ha prou amb aconseguir un petit espai mediàtic el dia vint de novembre. Tot això és necessari, però la radical injustícia que tenalla el món, la magnitud del mal que fereix la humanitat, ens exigeix més.

